

1. Introducció

El 26 d'octubre de 2012 el Consell de Ministres va acordar la creació de la Comissió per a la Reforma de les administracions Públiques (CORA) amb el mandat de dur a terme un estudi integral per modernitzar el sector públic espanyol, dotar-lo d'una major eficàcia i eliminar les duplicitats que l'afectaven i simplificar els procediments a través dels quals els ciutadans i les empreses es relacionen amb l'Administració.

En la mateixa línia, el Programa nacional de reformes d'Espanya per 2014 estableix la necessitat d'impulsar mesures per racionalitzar l'actuació administrativa, millorar l'eficiència en l'ús dels recursos públics i augmentar-ne la productivitat.

En l'informe aprovat per la CORA es va preveure l'elaboració de dues lleis: una, de reguladora del procediment administratiu, que integraria les normes que regeixen la relació dels ciutadans amb les administracions, i una altra de comprensiva del règim jurídic de les administracions públiques, en què s'inclourien les disposicions que disciplinen el sector públic institucional. Amb això, s'aborda una reforma integral de l'organització i el funcionament de les administracions articulada en dos eixos fonamentals: l'ordenació de les relacions *ad extra* de les administracions amb els ciutadans i empreses, i la regulació *ad intra* del funcionament intern de cada Administració i de les relacions entre si.

La Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic (LRJSP) respon al segon dels eixos citats i abasta, d'una banda, la legislació bàsica sobre règim jurídic administratiu, aplicable a totes les administracions públiques, i, de l'altra, el règim jurídic específic de l'Administració general de l'Estat. Aquesta llei conté també la regulació sistemàtica de les relacions internes entre les administracions, establint els principis generals d'actuació i les tècniques de relació entre els diferents subjectes públics.

La Llei comença establint, a les disposicions generals, els principis d'actuació i de funcionament del sector públic espanyol.

Entre els principis generals que hauran de respectar totes les administracions públiques en la seva actuació i en les relacions recíproques —a més dels ja esmentats a la Constitució espanyola d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració, coordinació, i submissió plena a la llei i al dret— destaca la incorporació de transparència i planificació i direcció per objectius com a

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

exponents dels nous criteris que han de guiar l'actuació de totes les unitats administratives.

S'estableix així mateix l'obligació que les administracions públiques es relacionin entre si per mitjans electrònics, previsió que es desenvolupa posteriorment en el títol referent a la cooperació interadministrativa mitjançant una regulació específica de les relacions electròniques entre les administracions. Per això, també es preveu com a nou principi d'actuació la interoperabilitat dels mitjans electrònics i sistemes i la prestació conjunta de serveis als ciutadans.

L'enumeració dels principis de funcionament i actuació de les administracions públiques es completa amb els ja previstos a la normativa vigent de responsabilitat, qualitat, seguretat, accessibilitat, proporcionalitat, neutralitat i servei als ciutadans.

2. Àmbit objectiu i subjectiu de la Llei

D'acord amb l'article 1 de la LRJSP, l'objecte de la Llei és establir i regular les bases del règim jurídic de les administracions públiques, els principis del sistema de responsabilitat de les administracions públiques i de la potestat sancionadora, així com l'organització i el funcionament de l'Administració general de l'Estat i del seu sector públic institucional.

La LRJSP, d'acord amb el que disposa l'article 2, s'aplica al sector públic, que comprèn:

- a) L'Administració general de l'Estat.
- b) Les administracions de les comunitats autònomes.
- c) Les entitats que integren l'Administració local.
- d) El sector públic institucional.

El sector públic institucional s'integra per:

- a) Qualsevol organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de les administracions públiques.
- b) Les entitats de dret privat vinculades o dependents de les administracions públiques, que han de quedar subjectes al que es disposa a les normes d'aquesta Llei que específicament s'hi refereixen, en particular

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

als principis generals de règim jurídic del sector públic i, en tot cas, quan exerceixin potestats administratives.

c) Les universitats públiques, que s'han de regir per la seva normativa específica i supletòriament per les previsions de la LRJSP.

Tenen la consideració d'administracions públiques l'Administració general de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local, així com els organismes públics i les entitats de dret públic vinculats o dependents de qualsevol d'aquestes administracions públiques.

3. Principis generals del règim jurídic del sector públic

L'article 3.1. de la LRJSP reproduïx els principis d'actuació que es fixen constitucionalment a l'article 103 de la Constitució espanyola:

Les administracions públiques serveixen amb objectivitat els interessos generals i actuen d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la Constitució, a la llei i al dret.

Així mateix, afegeix que les administracions públiques hauran de respectar en la seva actuació i relacions, els principis següents:

- a) Servei efectiu als ciutadans.
- b) Simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans.
- c) Participació, objectivitat i transparència de l'actuació administrativa.
- d) Racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió.
- e) Bona fe, confiança legítima i lleialtat institucional.
- f) Responsabilitat per la gestió pública.
- g) Planificació i direcció per objectius i control de la gestió i avaluació dels resultats de les polítiques públiques.
- h) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats.
- i) Economia, suficiència i adequació estricta dels mitjans als fins institucionals.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

- j) Eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics.
- k) Cooperació, col·laboració i coordinació entre les administracions públiques.

A continuació, el punt 2 de l'article 3 disposa que las administracions públiques es relacionaran entre si i amb els seus òrgans, organismes públics i entitats vinculats o dependents a través de mitjans electrònics que assegurin la interoperabilitat i seguretat dels sistemes i solucions adoptades per a cadascuna; garantiran la protecció de les dades de caràcter personal, i facilitaran preferentment la prestació conjunta de serveis als interessats.

Per tant, la relació entre administracions públiques i la d'aquestes amb els seus òrgans, organismes públics i entitats vinculades o dependents ha de ser obligatòriament electrònica.

Aquests mitjans electrònics han d'assegurar la interoperabilitat i seguretat dels sistemes i solucions adoptades per a cadascuna; és a dir, independentment de quins siguin el sistema de dades utilitzades per cada Administració pública, òrgan, organisme públic o entitat, l'accés i l'operativitat dels mateixos ha de ser compatible, a més de garantir la protecció de dades de caràcter personal.

Finalment, en relació amb els principis, l'article 4 estableix que les administracions públiques que en l'exercici de les seves respectives competències estableixin mesures que limitin l'exercici de drets individuals o col·lectius o exigeixin el compliment de requisits per al desenvolupament d'una activitat hauran d'aplicar el principi de proporcionalitat i triar la mesura menys restrictiva, motivar la seva necessitat per a la protecció de l'interès públic així com justificar la seva adequació per aconseguir les finalitats que es persegueixen, sense que en cap cas es produeixin diferències de tracte discriminatòries. Així mateix, hauran d'avaluar periòdicament els efectes i resultats obtinguts.

4. Òrgans administratius i competències

Òrgans administratius

Les administracions públiques són òrgans complexos que estan compostos per una multitud d'unitats que tenen comeses funcionals diferenciades i que responen al principi d'especialització i diversificació de les comeses.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Un òrgan administratiu és aquella unitat funcional abstracta pertanyent a una Administració pública que està capacitada per dur a terme funcions amb efectes jurídics davant de tercers o l'actuació dels quals té caràcter preceptiu.

L'article 5 regula el concepte d'òrgan administratiu i les seves característiques:

Article 5. Òrgans administratius

1. Tenen la consideració d'òrgans administratius les unitats administratives a les quals s'atribueixin funcions que tinguin efectes jurídics davant tercers, o l'actuació de les quals tingui caràcter preceptiu.

2. Correspon a cada Administració pública delimitar, en el seu àmbit competencial respectiu, les unitats administratives que configuren els òrgans administratius propis de les especialitats derivades de la seva organització.

3. La creació de qualsevol òrgan administratiu exigeix, almenys, que es compleixin els requisits següents:

a) Determinar la seva forma d'integració en l'Administració pública de què es tracti i la seva dependència jeràrquica.

b) Delimitar les seves funcions i competències.

c) Dotar dels crèdits necessaris per posar-lo en marxa i en funcionament.

4. No es poden crear nous òrgans que suposin la duplicació d'altres de ja existents si alhora no se suprimeix o restringeix degudament la competència d'aquests. Amb aquest objecte, només es pot crear un nou òrgan després d'haver comprovat que no n'hi hagi un altre a la mateixa Administració pública que exerceixi la mateixa funció sobre el mateix territori i població.

Competència

La competència és la identificació d'un àmbit funcional davant d'altres òrgans de la mateixa Administració i és conseqüència d'una atribució legal. És l'atribució que permet conèixer un assumpte enfront dels altres de la mateixa organització i que determina, fins i tot, la invalidesa de l'acte.

D'acord amb aquesta definició l'ordenament jurídic delimita atribucions donant a cada òrgan de l'Administració un conjunt de funcions que determinen el seu àmbit d'activitat i estableixen el seu àmbit de competència. La competència

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

administrativa d'un òrgan en realitat és la seva esfera de responsabilitat i, com a tal, té el deure exercir-la, de manera que els actes administratius només poden ser dictats per l'òrgan que la tingui atribuïda com a pròpia.

Article 8. Competència

1. La competència és irrenunciable i l'han d'exercir els òrgans administratius que la tinguin atribuïda com a pròpia, excepte en els casos de delegació o avocació, quan s'efectuïn en els termes que preveu aquesta Llei o d'altres. La delegació de competències, els encàrrecs de gestió, la delegació de signatura i la suplència no suposen l'alteració de la titularitat de la competència, tot i que sí la dels elements determinants del seu exercici que es preveuen en cada cas.

2. La titularitat i l'exercici de les competències atribuïdes als òrgans administratius es poden desconcentrar en d'altres jeràrquicament dependents d'aquells en els termes i amb els requisits que prevegin les mateixes normes d'atribució de competències.

3. Si alguna disposició atribueix la competència a una Administració, sense especificar l'òrgan que l'ha d'exercir, s'entén que la facultat d'instruir i resoldre els expedients correspon als òrgans inferiors competents per raó de la matèria i del territori. Si hi ha més d'un òrgan inferior competent per raó de matèria i territori, la facultat per instruir i resoldre els expedients correspon al superior jeràrquic comú d'aquests.

D'acord amb aquesta regulació, destaquem les característiques següents:

- Cada òrgan de l'Administració té les seves pròpies funcions en relació amb la competència específica per conèixer un assumpte.
- Ha de ser exercida per l'òrgan al qual l'ordenament jurídic li ha atribuït.
- No s'obté en virtut de poders propis, sinó que precisa sempre d'una atribució normativa.
- És irrenunciable.
- No es pot delegar ni substituir, excepte en els casos expressament admesos com a excepcions.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

- Les tècniques de reassignació de l'exercici de la competència no n'afecten la titularitat sinó només el seu exercici.

L'exercici de la competència requereix la prèvia atribució de la regulació i la seva assignació com a pròpia, és a dir, de la corresponent vinculació a l'àmbit d'activitat i de decisió a un concret òrgan administratiu.

Una vegada analitzat el concepte de competència és necessari referir-se a les tècniques que afecten l'atribució legal de la competència o, el que és més habitual, l'exercici de la mateixa.

- Delegació de competències (art. 9)

La delegació de competències es regula a l'article 9 de la Llei 40/2015 i suposa la transmissió de la competència que un òrgan té atribuïda perquè sigui exercida per un altre òrgan diferent que igualment té la condició d'ens públic.

La delegació opera entre òrgans administratius, de la mateixa Administració o d'una de diferent, i mitjançant aquesta tècnica es poden exercir les competències que corresponen al delegant i que hagin estat objecte de delegació.

La delegació és un règim excepcional a l'exercici de les competències per l'òrgan que les té atribuïdes. Per això l'article 9 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, estableix els supòsits en els quals no és possible la delegació de competències. Els casos en els quals es prohibeix la delegació són:

- En els assumptes que es refereixin a relacions amb les altes institucions (Prefectura de l'Estat, Presidència del Govern o de les comunitats autònomes, Corts Generals i assemblees legislatives de les comunitats autònomes).
- Per a l'adopció de disposicions de caràcter general.
- Per resoldre recursos en el mateix òrgan que ho ha dictat.
- Quan així estigui previst per una norma amb rang de llei.

Sobre l'abast de la prohibició de delegació que conté el segon supòsit, s'ha d'interpretar en el sentit que es tracti de disposicions de caràcter general; això és, adreçades als administrats quan són normes incidents en la seva esfera jurídica o en les seves relacions amb l'Administració, la qual cosa no impedeix la delegació de competències que suposi l'adopció de normes d'autoorganització de l'Administració, no afectant l'esfera jurídica dels administrats quan s'encaminen a la mateixa organització de l'estructura administrativa.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Així mateix, i respecte a la prohibició de delegació en la resolució de recursos, es fonamenta en la falta d'imparcialitat que, en aquest cas, podria concórrer.

Finalment, quant al règim jurídic, cal assenyalar les característiques següents:

- Les delegacions de competències i la seva revocació s'han de publicar al BOE, al butlletí de la comunitat autònoma o el de la província, segons l'Administració a la qual pertanyi l'òrgan delegant i l'àmbit territorial de la competència.
- Les resolucions administratives que s'adoptin per delegació han d'assenyalar expressament aquesta circumstància i s'han de considerar dictades per l'òrgan delegant.
- Excepte autorització expressa d'una llei, no es poden delegar les competències que s'exerceixin per delegació.
- La delegació ha de ser revocable en qualsevol moment per l'òrgan que l'hagi conferit.
- L'acord de delegació de les competències atribuïdes a òrgans col·legiats per a l'exercici dels quals es requereixi un quòrum o majoria especial, s'haurà d'adoptar observant, en tot cas, aquest quòrum o majoria.
- Avocació (art. 10)

L'avocació suposa una alteració de la competència prèviament establerta, ja que es reconeix la possibilitat que un òrgan cridi o atregui cap a si la resolució d'un assumpte o causa la decisió del qual correspondria a un òrgan inferior.

L'avocació es pot produir sobre competències que de manera ordinària corresponien a aquest òrgan inferior (avocació pròpia) o sobre competències que aquest òrgan inferior ha rebut per delegació (avocació impròpia), el que suposaria la revocació puntual d'una delegació anterior, encara que s'estableix que «en els supòsits de delegació de competències en òrgans no dependents jeràrquicament, el coneixement d'un afer pot ser avocat únicament per l'òrgan delegant», és a dir, pel titular de la competència.

L'avocació, en tant que suposa una alteració de la regla general de la competència, requereix del compliment d'una sèrie de requisits. En primer lloc, que concorrin les circumstàncies que així ho facin convenient (ja siguin tècniques, econòmiques, socials, jurídiques o territorials). Aquestes circumstàncies que habiliten l'avocació són tan genèriques com àmplies i habiliten un gran ventall de circumstàncies concretes.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Les circumstàncies que provoquen la decisió de l'avocació hauran de constar a l'acord motivat, que haurà de ser notificat als interessats amb anterioritat a la resolució final que es dicti. L'exigència de la comunicació a interessats es compleix introduint aquesta justificació a la mateixa proposta de resolució, ja que la norma només exigeix que l'acord motivat es notifiqui als interessats amb anterioritat a la resolució final. Contra l'acord d'avocació no hi pot haver cap recurs, però podrà impugnar-se en el recurs que, si escau, s'interposi contra la resolució del procediment. Això suposa l'absència de previsió d'un recurs autònom, per la qual cosa en cas de desacord es farà valer en el recurs que es formuli contra la resolució del procediment.

- Encàrrec de gestió (art. 11)

Mitjançant la figura de l'encàrrec de gestió es reconeix la figura per la qual l'Administració pot dur a terme i executar actuacions per mitjà dels seus propis serveis sense la necessitat ni l'obligatorietat d'acudir al mercat extern o al sector privat. Mitjançant l'encàrrec de gestió es constitueix una relació jurídica bilateral entre òrgans administratius, ja siguin de la mateixa Administració o de diferent, i l'objectiu de la qual consisteix a dur a terme una prestació o activitat de caràcter material, tècnic o de serveis, per raons d'eficàcia o simplement perquè el que fa l'encàrrec no disposa dels mitjans necessaris per dur-los a terme.

L'encàrrec, pel que fa a la gestió de la competència per qui no n'és el titular, requereix de l'existència d'una sèrie de circumstàncies:

—Raons d'eficiència o inexistència de mitjans tècnics idonis en el titular de la competència.

—Conservació de la responsabilitat (no es trasllada ni la competència ni el seu exercici, només la gestió).

—Que l'activitat es dugui a terme (s'encarregui) per un altre òrgan administratiu o entitat pública.

Quan l'encàrrec de gestió es produeixi en el marc d'una mateixa Administració pública s'haurà de formalitzar en la forma prevista. En tot cas, si és precís farà falta l'existència d'acord exprés entre les parts i la publicació al diari oficial corresponent.

En el cas que l'encàrrec de gestió es dugui a terme entre òrgans o entitats de diferents administracions públiques, caldrà la signatura del corresponent conveni, amb l'única excepció de la gestió ordinària dels serveis de les comunitats autònomes per les diputacions provincials, cabildos o consells insulars, que se

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

seguirà el previst a la LBRL (art. 37 de la LBRL) i als respectius estatuts d'autonomia, sense que en aquest cas calgui la publicació en un diari oficial.

L'art. 11 de la Llei prohibeix, i ho fa expressament, els encàrrecs de gestió que tinguin per objecte prestacions pròpies dels contractes regulats a la legislació de contractes del sector públic.

- Delegació de signatura (art. 12)

L'article 12 de la Llei permet, com a tècnica de suport o auxili, que el titular de l'òrgan administratiu delegui la signatura de les seves resolucions dins dels límits establerts per l'article 9 per a la delegació de l'exercici de competències.

La delegació de signatura no suposa cap alteració de la competència de l'òrgan delegant, encara que sí dels elements determinants del seu exercici, ja que permet als titulars dels òrgans o unitats dependents simplement signar o subscriure, en lloc del titular de l'òrgan competent, les resolucions i actes adoptats per aquest.

Com a requisit previ perquè es pugui procedir pel titular de l'òrgan administratiu en delegar la signatura, cal que concorrin les circumstàncies següents:

- Que es tracti d'una competència pròpia.
- Que no es tracti de resolucions sancionadores.
- No requereix de la publicació de l'acord de delegació.

Perquè l'òrgan inferior pugui signar vàlidament cal que l'òrgan delegant hagi manifestat la voluntat i hagi decidit sobre el fons de l'assumpte. L'altre, doncs, s'ha de limitar a corroborar la manifestació de voluntat del delegant prèviament emesa.

Les característiques que s'estableixen a l'article 12 de la llei en relació amb les resolucions que se signen per delegació són dues:

- Que s'hi ha de fer constar l'autoritat competent que adopta aquesta decisió.
- Que no s'altera la competència de l'òrgan que delega la signatura.

- Suplència (art. 13)

L'article 13 admet la possibilitat que la titularitat de l'òrgan sigui ocupada per algú que inicialment no formava part de la relació jurídica titular de l'òrgan-exercici de la competència.

Les regles generals són les següents:

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

- En la forma que disposi cada Administració pública, els titulars dels òrgans administratius podran ser suplerts temporalment en els supòsits de vacant, absència o malaltia, així com en els casos en què hagi estat declarada la seva abstenció o recusació.
- Si no es designa suplent, la competència de l'òrgan administratiu l'exercirà qui designi l'òrgan administratiu immediat superior de qui depengui.

La suplència no implicarà alteració de la competència i per a la seva validesa no serà necessària la publicació.

A les resolucions i actes que es dictin mitjançant suplència, es farà constar aquesta circumstància i s'especificarà el titular de l'òrgan en la suplència del qual s'adopten i qui efectivament està exercint aquesta suplència.

5. Òrgans col·legiats

Concepte i règim jurídic

El règim dels òrgans col·legiats es regula als articles 15 i següents de la LRJSP.

Els òrgans col·legiats de les administracions públiques els podem definir com una unitat administrativa la titularitat de la qual correspon a tres o més persones físiques que, constituïts com tal, conformen la voluntat d'aquest òrgan de l'Administració.

A aquests òrgans se'ls atribueixen funcions administratives de decisió, proposta, assessorament, seguiment o control i actuen integrats a l'Administració general de l'Estat o en algun dels seus organismes públics.

La mateixa capacitat conferida a l'Administració pública per autoorganitzar-se i per crear els òrgans que necessiti la seva estructura organitzativa, orientada al compliment de servei als interessos generals, suposa la possibilitat de crear aquest tipus d'òrgans.

Secretari

La mateixa existència d'un òrgan col·legiat requereix de la determinació de la figura del secretari, que podrà ser membre o no de l'òrgan (art. 16). La

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

designació, el cessament i la regulació de la seva suplència serà l'establerta a la regulació de l'òrgan i, a falta d'aquesta, com acordi el mateix òrgan.

Amb caràcter general, l'article 16 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, estableix:

—Els òrgans col·legiats tindran un secretari que podrà ser membre del mateix òrgan o una persona al servei de l'Administració pública corresponent.

—Correspondrà al secretari vetllar per la legalitat formal i material de les actuacions de l'òrgan col·legiat, certificar-ne les actuacions i garantir que són respectats els procediments i les regles de constitució i adopció d'acords.

—En cas que el secretari no membre sigui suplert per un membre de l'òrgan col·legiat, aquest conservarà tots els seus drets com a tal.

Pel que fa al règim de convocatòries i sessions dels òrgans podem destacar el següent:

—Tots els òrgans col·legiats es podran constituir, convocar, celebrar sessions, adoptar acords i remetre actes tant de manera presencial com a distància, tret que el seu reglament intern reculli expressament i excepcionalment el contrari.

A les sessions que celebrin els òrgans col·legiats a distància, els membres podran trobar-se en diferents llocs sempre que s'asseguri per mitjans electrònics —també es consideren com a tals els telefònics, i audiovisuals— la identitat dels membres o persones que els supleixin, el contingut de les seves manifestacions, el moment en què aquestes es produeixen, així com la interactivitat i intercomunicació entre ells en temps real i la disponibilitat dels mitjans durant la sessió. Entre d'altres, es consideraran inclosos entre els mitjans electrònics vàlids el correu electrònic, les audioconferències i les videoconferències.

—Per a la vàlida constitució de l'òrgan, a l'efecte de la celebració de sessions, deliberacions i presa d'acords, es requereix l'assistència, presencial o a distància, del president i el secretari o, si escau, de qui els supleixin i almenys la meitat dels seus membres.

Quan es tracti dels òrgans col·legiats als quals es refereix l'article 15.2., el president podrà considerar vàlidament constituït l'òrgan, a l'efecte de celebració de sessió, si assisteixen els representants de les administracions públiques i de les organitzacions representatives d'interessos socials membres de l'òrgan als quals s'hagi atribuït la condició de portaveus.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Quan es reuneixin, de manera presencial o a distància, el secretari i tots els membres de l'òrgan col·legiat —o, si escau, les persones que els supleixin— podran constituir-se vàlidament com a òrgan col·legiat per a la celebració de sessions, deliberacions i adopció d'acords sense necessitat de convocatòria prèvia quan així ho decideixin tots els membres.

—Els òrgans col·legiats podran establir el règim propi de convocatòries si no està previst per les normes de funcionament. Tal règim podrà preveure una segona convocatòria i especificar-ne el nombre de membres necessaris per constituir vàlidament l'òrgan.

Tret que no resulti possible, les convocatòries seran remeses als membres de l'òrgan col·legiat a través de mitjans electrònics, en què s'ha de fer constar l'ordre del dia, juntament amb la documentació necessària per a la deliberació quan sigui possible, les condicions en què se celebrarà la sessió, el sistema de connexió i, si escau, els llocs en què estiguin disponibles els mitjans tècnics necessaris per assistir i participar a la reunió.

—No podrà ser objecte de deliberació o acord cap assumpte que no figuri inclòs en l'ordre del dia, tret que assisteixin tots els membres de l'òrgan col·legiat i sigui declarada la urgència de l'assumpte pel vot favorable de la majoria.

—Els acords seran adoptats per majoria de vots. Quan s'hi assisteixi a distància, els acords s'entendran adoptats en el lloc on tingui la seu l'òrgan col·legiat i, en defecte d'això, on estigui situada la presidència.

—Quan els membres de l'òrgan votin en contra o s'abstinguin, quedaran exempts de la responsabilitat que, si escau, pugui derivar-se dels acords.

Constituït l'òrgan de manera vàlida, si hi són presents els membres (en quantitat i qualitat) exigits, es pot procedir a la celebració de la sessió, la qual cosa haurà de ser conforme a la convocatòria remesa als membres.

En primer terme, això suposa que en principi no és possible adoptar cap acord, ni tan sols deliberar, sobre cap assumpte que no figuri inclòs a l'ordre del dia. Per abordar temes no previstos cal que la presència de tots els membres de l'òrgan col·legiat i que sigui declarada la urgència de l'assumpte pel vot favorable de la majoria.

La convocatòria de les sessions de l'òrgan col·legiat, tant la determinació del moment de la celebració com la fixació de l'ordre del dia, són competències que s'atribueixen al president, que no té llibertat total i discrecional sobre això, ja que està obligat a tenir en compte les peticions dels altres membres.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Com a garantia de la celebració de la sessió de l'òrgan col·legiat existeix l'obligació de documentar-la i, per això, cal aixecar una acta, tal com estableix l'article 18. Aquesta funció correspon al secretari de l'òrgan.

L'acta ha de reflectir el contingut de la reunió celebrada per l'òrgan col·legiat i per això s'estableix que necessàriament ha de contenir:

- El nom dels assistents i el nombre.
- L'ordre del dia de la reunió.
- Les circumstàncies del lloc i temps en què s'ha celebrat.
- Els punts principals de les deliberacions.
- El contingut dels acords adoptats.

L'aprovació de l'acta s'haurà de fer a la mateixa sessió o a la següent. L'aprovació de l'acta respon a un control del mateix òrgan col·legiat de la redacció de l'acta fet pel secretari. S'ha de donar aprovació quan reflecteixi amb exactitud el que s'hi ha acordat i els termes rellevants del debat. Per contra, s'ha de denegar perquè l'aprovació de l'acta no pot suposar addició alguna de resolució o acord, sinó que s'ha de limitar a constatar que el document reflecteix adequadament el que s'ha decidit amb anterioritat.

Les sessions que celebri l'òrgan col·legiat es podran gravar. El fitxer resultant de l'enregistrament, juntament amb la certificació expedida pel secretari de la seva autenticitat i integritat i tots els altres documents en suport electrònic que s'utilitzin com a documents de la sessió, podran acompanyar l'acta de les sessions sense necessitat de fer-hi constar els punts principals de les deliberacions.

6. Abstenció i recusació

És comú en els ordenaments establir una doble forma d'articulació per aconseguir l'objectivació del mateix òrgan i la vinculació amb el titular de l'òrgan que hauria d'actuar en el seu nom.

Aquestes dues formules de plasmació de l'estatus d'objectivitat les identifiquem convencionalment amb l'abstenció i la recusació.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

D'una banda, mitjançant la primera s'aconsegueix que el mateix titular de l'òrgan tingui la possibilitat de retirar-se de l'actuació del respectiu procediment en considerar ell mateix que concorren causes que poden posar en perill la seva actuació imparcial.

D'altra banda, mitjançant la segona s'aconsegueix que sigui el mateix interessat en el procediment o, fins i tot, els que hi compareixen per ostentar drets que en poden resultar afectats, els que posin de manifest l'eventual parcialitat dels funcionaris actuants o que resolen el procediment.

Són dues perspectives procedimentals diferents que, no obstant això, tenen en comú que operen sobre les mateixes causes. D'aquesta manera podríem indicar que l'estatus d'imparcialitat és únic i les formes d'aconseguir-ne el compliment és dual.

Abstenció

D'acord amb l'article 23 de la LRJSP, les autoritats i el personal al servei de les administracions en qui es donin algunes de les circumstàncies assenyalades s'abstindran d'intervenir en el procediment i ho comunicaran al seu superior immediat, que resoldrà el procedent.

Són motius d'abstenció els següents:

- a) Tenir interès personal en l'assumpte que es tracti o en un altre en què la resolució hi pogués influir; ser administrador de societat o entitat interessada o tenir qüestió litigiosa pendent amb algun interessat.
- b) Tenir un vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu de consanguinitat dins del quart grau o d'afinitat dins del segon, amb qualsevol dels interessats, amb els administradors d'entitats o societats interessades i també amb els assessors, representants legals o mandataris que intervinguin en el procediment, així com compartir despatx professional o estar associat amb aquests per a l'assessorament, la representació o el mandat.
- c) Tenir amistat íntima o enemistat manifesta amb alguna de les persones esmentades a l'apartat anterior.
- d) Haver intervingut com a perit o com a testimoni en el procediment que es tracti.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

e) Tenir relació de servei amb persona natural o jurídica interessada directament en l'assumpte, o haver-li prestat en els dos últims anys serveis professionals de qualsevol tipus i en qualsevol circumstància o lloc.

Els òrgans jeràrquicament superiors podran ordenar a qui es trobi en alguna de les circumstàncies assenyalades en el punt anterior que s'abstinguin de tota intervenció en l'expedient.

L'actuació d'autoritats i personal al servei de les administracions públiques en els que concorrin motius d'abstenció no implicarà necessàriament, i en tot cas, la invalidesa dels actes en què hagin intervingut.

La no abstenció en els casos en què concorri alguna d'aquestes circumstàncies donarà lloc a la responsabilitat que procedeixi.

Recusació

Segons l'article 21 de la LRJSP, en els casos previstos per a l'abstenció, podrà promoure's recusació pels interessats en qualsevol moment de la tramitació del procediment.

La recusació es plantejarà per escrit i s'expressarà la causa o les causes en què es fonamenta.

A l'endemà el recusat manifestarà al seu immediat superior si en ell es dona o no la causa al·legada. En el primer cas, si el superior aprecia la concurrència de la causa de recusació, acordarà la substitució tot seguit.

Si el recusat nega la causa de recusació, el superior resoldrà en el termini de tres dies, havent fet prèviament els informes i les comprovacions que consideri oportuns.

Contra les resolucions adoptades en aquesta matèria no tindrà lloc recurs, sense perjudici de la possibilitat d'al·legar la recusació en interposar el recurs que procedeixi contra l'acte que posi fi al procediment.

Per tant, les dues notes característiques de la recusació són, la primera, que només la pot promoure qui tingui la condició d'interessat i comparegui en el procediment i, la segona, que es pot produir en qualsevol moment de la tramitació i abans de la conclusió.

7. Relacions interadministratives

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

La Llei 40/2015 conté en el «Títol III» la regulació sistemàtica de les relacions internes entre les administracions i estableix els principis generals d'actuació i les tècniques de relació entre els diferents subjectes públics.

L'apartat IV del preàmbul de la LRJSP és el que s'encarrega d'exposar els motius de la regulació de les relacions interadministratives del «Títol III» (de l'article 140 al 158). Aquest títol estableix un règim complet de les relacions entre les diferents administracions públiques, que s'hauran de subjectar a nous principis rectors l'última ràtio dels quals es troba als articles 2, 14 i 138 de la Constitució, com l'adequació al sistema de distribució de competències, la solidaritat interterritorial, la programació i avaluació de resultats i el respecte a la igualtat de drets de tots els ciutadans.

Seguint la jurisprudència constitucional, es defineixen i diferencien dos principis clau de les relacions entre administracions: la cooperació, que és voluntària, i la coordinació, que és obligatòria. Sobre aquesta base es regulen els diferents òrgans i formes de cooperar i coordinar.

Es desenvolupen àmpliament les tècniques de cooperació i especialment les de naturalesa orgànica, entre les quals destaca la Conferència de Presidents, que es regula per primera vegada; les conferències sectorials, i les comissions Bilaterals de cooperació. Dins de les funcions de les conferències sectorials destaca com a novetat ser informades sobre avantprojectes de lleis i els projectes de reglaments del Govern de l'Estat o dels consells de govern de les comunitats autònomes, quan afectin de manera directa l'àmbit competencial de les altres administracions públiques o quan així estigui previst a la normativa sectorial aplicable. Amb això es pretén potenciar la planificació conjunta i evitar l'aparició de duplicitats.

S'aclareix que les conferències sectorials podran adoptar, d'una banda, recomanacions, que impliquen el compromís dels que hagin votat a favor i l'orientació de les seves actuacions en aquesta matèria en el sentit acordat, amb l'obligació de motivar el seu no seguiment. D'altra banda, podran prendre acords que podran adoptar la forma de plans conjunts, que seran d'obligat compliment per a tots els membres no discrepans i que seran exigibles davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Es preveu el possible funcionament electrònic d'aquests òrgans, la qual cosa afavorirà les convocatòries de les conferències sectorials, que podran ser més freqüents i estalviaran costos de desplaçament.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Dins del deure col·laboració es fiten els supòsits en els quals l'Administració requerida pot negar l'assistència i la cooperació, i es concreten les tècniques de col·laboració: la creació i el manteniment de sistemes integrats d'informació; el deure d'assistència i auxili per atendre les sol·licituds formulades per altres administracions per al millor exercici de les seves competències i qualsevol altra prevista a la Llei. No obstant això, el deure de col·laboració a què estan sotmeses les administracions públiques s'exercirà amb submissió a l'establert en la normativa específica aplicable.

Es dona també resposta legal a les interrelacions competencials que s'han desenvolupat durant els últims anys, propiciant la creació voluntària de serveis integrats o complementaris, en els quals cada Administració tingui en compte les competències d'altres administracions públiques i conegui els projectes d'actuació per millorar l'eficàcia de tot el sistema administratiu.

Principis generals

Segons l'article 140, les diferents administracions públiques actuen i es relacionen amb altres administracions i entitats o organismes vinculats o dependents d'aquestes d'acord amb els principis següents:

- a) Lleialtat institucional.
- b) Adequació a l'ordre de distribució de competències establert a la Constitució, als estatuts d'autonomia i a la normativa del règim local.
- c) Col·laboració, entesa com el deure actuar amb la resta d'administracions públiques per a l'assoliment de finalitats comunes.
- d) Cooperació, quan dues o més administracions públiques, de manera voluntària i en exercici de les seves competències, assumeixen compromisos específics en honor d'una acció comuna.
- e) Coordinació, en virtut de la qual una Administració pública, i singularment l'Administració general de l'Estat, té l'obligació de garantir la coherència de les actuacions de les diferents administracions públiques afectades per una mateixa matèria per a la consecució d'un resultat comú, quan així ho preveu la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.
- f) Eficiència en la gestió dels recursos públics, compartint l'ús de recursos comuns, tret que no resulti possible o es justifiqui en termes d'un millor aprofitament.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

- g) Responsabilitat de cada Administració pública en el compliment de les seves obligacions i compromisos.
- h) Garantia i igualtat en l'exercici dels drets de tots els ciutadans en les seves relacions amb les diferents administracions.
- i) Solidaritat interterritorial d'acord amb la Constitució.

Deure de col·laboració

Les administracions públiques, conforme disposa l'article 141 de la LRJSP, hauran de:

- a) Respectar l'exercici legítim per les altres administracions de les seves competències.
- b) Ponderar, en l'exercici de les competències pròpies, la totalitat dels interessos públics implicats i, en concret, aquells la gestió dels quals estigui encomanada a les altres administracions.
- c) Facilitar a les altres administracions la informació que precisin sobre l'activitat que desenvolupin en l'exercici de les seves pròpies competències o que sigui necessària perquè els ciutadans puguin accedir de manera integral a la informació relativa a una matèria.
- d) Prestar, en l'àmbit propi, l'assistència que les altres administracions poguessin sol·licitar per a l'eficaç exercici de les seves competències.
- e) Complir amb les obligacions concretes derivades del deure de col·laboració i les restants que s'estableixin normativament.

L'assistència i la col·laboració requerides només podran negar-se quan l'organisme públic del qual se sol·licita no estigui facultat per prestar-la d'acord amb el previst a la normativa específica; no disposi de prou mitjans per a això, o quan, si ho fes, causés un perjudici greu als interessos la tutela dels quals té encomanada o al compliment de les seves pròpies funcions, o quan la informació sol·licitada tingui caràcter confidencial o reservat. La negativa a prestar l'assistència es comunicarà motivadament a l'Administració sol·licitant.

L'Administració general de l'Estat, les de les comunitats autònomes i les de les entitats locals hauran de col·laborar i auxiliar-se per a l'execució dels actes que s'hagin de dur a terme o tinguin efectes fora dels seus respectius àmbits

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

territorials. Els possibles costos que pugui generar el deure de col·laboració poden ser repercutits quan així s'acordi.

Relacions de cooperació

Les administracions, tal com preveu l'article 143 de la LRJSP, cooperaran al servei de l'interès general i podran acordar de manera voluntària la manera d'exercir les respectives competències que millor serveixin per a aquest principi.

La formalització de relacions de cooperació requerirà l'acceptació expressa de les parts, formulada en acords d'òrgans de cooperació o en convenis.

Disposa l'article 144 de la LRJSP que les tècniques de cooperació entre les AAPP, poden ser:

- a) La participació en òrgans de cooperació, amb la finalitat de deliberar, i, si escau, acordar mesures en matèries sobre les quals tinguin competències diferents administracions públiques.
- b) La participació en òrgans consultius d'altres administracions públiques.
- c) La participació d'una Administració pública en organismes públics o entitats dependents o vinculats a una altra Administració diferent.
- d) La prestació de mitjans materials, econòmics o personals a altres administracions públiques.
- e) La cooperació interadministrativa per a l'aplicació coordinada de la normativa reguladora d'una determinada matèria.
- f) L'emissió d'informes no preceptius amb la finalitat que les diferents administracions expressin el seu criteri sobre propostes o actuacions que incideixin en les seves competències.
- g) Les actuacions de cooperació en matèria patrimonial, inclosos els canvis de titularitat i la cessió de béns, previstes a la legislació patrimonial.
- h) Qualsevol altra prevista en la llei.

En els convenis i acords en què es formalitzi la cooperació s'han de preveure les condicions i els compromisos que assumeixen les parts que els subscriuen.

Cada Administració pública ha de mantenir actualitzat un registre electrònic dels òrgans de cooperació en què participi i de convenis que hagi subscrit.

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

Els òrgans de cooperació, segons l'article 145 de la LRJSP, són òrgans de composició multilateral o bilateral, d'àmbit general o especial, constituïts per representants de l'Administració general de l'Estat, de les administracions de les comunitats o ciutats de Ceuta i Melilla o, si escau, de les entitats locals, per acordar voluntàriament actuacions que millorin l'exercici de les competències que cada Administració pública té.

Els òrgans de cooperació s'han de regir pel que es disposa a la LRJSP i per les disposicions específiques que els siguin aplicables.

La LRJSP regula els òrgans de cooperació següents:

- Conferència de presidents.
- Conferències sectorials.
- Comissions sectorials.
- Grups de treball.
- Comissions bilaterals de cooperació.
- Comissions territorials de coordinació.

Dels articles 146 a 154 de l'al·ludida norma legal es desenvolupen els citats òrgans conforme al que a continuació s'exposa:

- La **Conferència de Presidents**, segons l'article 146 LRJSP 40/2015, és un òrgan de cooperació multilateral entre el Govern de l'Estat i els respectius governs de les comunitats autònomes i està formada pel president del Govern, que la presideix, i pels presidents de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla. Té per objecte la deliberació d'assumptes i l'adopció d'acords d'interès per a l'Estat i les comunitats autònomes. Està assistida per a la preparació de les seves reunions per un comitè preparatori del qual formen part un ministre del Govern, que el presideix, i un conseller de cada comunitat autònoma.
- La **Conferència Sectorial**, conforme al que preveu l'article 147, és un òrgan de cooperació, de composició multilateral i àmbit sectorial determinat que reuneix com a president el membre del Govern que, en representació de l'Administració general de l'Estat, resulti competent per raó de la matèria, i els corresponents membres dels consells de Govern, en

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

representació de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla. Cada Conferència Sectorial disposarà d'un reglament d'organització i funcionament intern aprovat pels seus membres.

Les funcions de les conferències sectorials les regula l'article 148 LRJSP, conforme al següent:

1. Les conferències sectorials poden exercir funcions consultives, decisòries o de coordinació orientades a aconseguir acords sobre matèries comunes.

2. En particular, les conferències sectorials exerciran, entre d'altres, les funcions següents:

a) Ser informades sobre els avantprojectes de lleis i els projectes de reglaments del Govern de l'Estat o dels Consells de Govern de les comunitats autònomes quan afectin de manera directa l'àmbit competencial de les altres administracions públiques o quan així estigui previst a la normativa sectorial aplicable, ja sigui a través del ple o bé a través de la comissió o grup de treball nomenat a aquest efecte.

b) Establir plans específics de cooperació entre comunitats autònomes en la matèria sectorial corresponent, procurant la supressió de duplicitats i la consecució d'una millor eficiència dels serveis públics.

c) Intercanviar informació sobre les actuacions programades per les diferents administracions públiques, en exercici de les seves competències, i que puguin afectar les altres administracions.

d) Establir mecanismes d'intercanvi d'informació, especialment de contingut estadístic.

e) Acordar l'organització interna de la Conferència Sectorial i del seu mètode de treball.

f) Fixar els criteris objectius que serveixin de base per a la distribució territorial dels crèdits pressupostaris, així com la seva distribució al començament de l'exercici econòmic, d'acord amb el previst a la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Segons l'article 151.2. de la LRJSP 40/2015, les decisions que adopti la Conferència Sectorial podran revestir les formes següents:

Acord. Suposa un compromís d'actuació en l'exercici de les respectives competències. Són d'obligat compliment i directament exigibles d'acord

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

amb el previst a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, excepte per als que hagin votat en contra mentre no decideixin subscriure'ls amb posterioritat. L'acord serà certificat en acta.

Les conferències sectorials poden adoptar plans conjunts, de caràcter multilateral, entre l'Administració general de l'Estat i la de les comunitats autònomes, per comprometre actuacions conjuntes per a la consecució dels objectius comuns, que tenen naturalesa d'acord de la conferència sectorial i es publicaran al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

D'acord amb el previst a la legislació pressupostària, l'acord aprovatori dels plans ha d'especificar, segons la seva naturalesa, els elements següents:

Els objectius d'interès comú que cal complir.

Les actuacions que cada Administració ha de desenvolupar.

Les aportacions de mitjans personals i materials de cada Administració.

Els compromisos d'aportació de recursos financers.

La durada, així com els mecanismes de seguiment, avaluació i modificació.

Recomanació. Té la finalitat d'expressar l'opinió de la Conferència Sectorial sobre un assumpte que se sotmet a consulta. Els membres de la Conferència Sectorial es comprometen a orientar l'actuació en aquesta matèria de conformitat amb el previst a la recomanació, excepte els que hagin votat en contra mentre no decideixin subscriure-la amb posterioritat. Si algun membre s'aparta de la recomanació, haurà de motivar-ho i incorporar aquesta justificació a l'expedient corresponent.

- La **Comissió Sectorial**, segons l'article 152.1 LRJSP, és l'òrgan de treball i suport de caràcter general de la Conferència Sectorial. Està constituïda pel secretari d'Estat o òrgan superior de l'Administració general de l'Estat —designat a aquest efecte pel ministre corresponent—, que la presidirà, i un representant de cada comunitat autònoma, així com un representant de la ciutat de Ceuta i de la ciutat Melilla. L'exercici de les funcions pròpies de la secretaria de la Comissió Sectorial correspondrà a un funcionari del ministeri corresponent.

La Comissió Sectorial exercirà les funcions següents:

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

- a) La preparació de les reunions de la Conferència Sectorial, pel que tractarà els assumptes inclosos a l'ordre del dia de la convocatòria.
- b) El seguiment dels acords adoptats per la Conferència Sectorial.
- c) El seguiment i l'avaluació dels grups de treball constituïts.
- d) Qualsevol altra funció que li encomani la Conferència Sectorial.

Les conferències sectorials, segons l'article 151.3. LRJSP, poden crear grups de treball, de caràcter permanent o temporal, formats per directors generals, sots-directors generals o equivalents de les diferents administracions públiques que formin part d'aquesta conferència, per dur a terme les tasques tècniques que els assigni la Conferència Sectorial o la Comissió Sectorial. Podran ser convidats a aquests grups de treball experts de reconegut prestigi en la matèria que es tracti.

- Les **comissions bilaterals de cooperació**, segons l'article 153 LRJSP, són òrgans de cooperació de composició bilateral que reuneixen, per un nombre igual de representants, membres del Govern, en representació de l'Administració general de l'Estat, i membres del Consell de Govern de la comunitat autònoma o representants de la ciutat de Ceuta o de la ciutat de Melilla.

Les comissions bilaterals de cooperació exerceixen funcions de consulta i adopció d'acords que tinguin per objecte la millora de la coordinació entre les respectives administracions en assumptes que afectin de manera singular la comunitat autònoma, la ciutat de Ceuta o la ciutat de Melilla.

Per al desenvolupament de la seva activitat, les comissions bilaterals de cooperació poden crear grups de treball i es poden convocar i adoptar acords per videoconferència o per mitjans electrònics.

Les decisions adoptades per les comissions bilaterals de cooperació revestiran la forma d'acords i seran d'obligat compliment, quan així es prevegi expressament, per a les dues administracions que els subscriuguin i en aquest cas seran exigibles conforme al que estableix la Llei 29/1998. L'acord serà certificat en acta.

- Les **comissions territorials de coordinació** es poden crear quan la proximitat territorial o la concurrència de funcions administratives així ho requereixi. Són de composició multilateral, entre administracions els territoris de les quals siguin coincidents o limítrofs, per millorar la

TEMA 1. DISPOSICIONS GENERALS. ÒRGANS I COMPETÈNCIA. RELACIONS INTERADMINISTRATIVES

coordinació de la prestació de serveis, prevenir duplicitats i millorar l'eficiència i la qualitat dels serveis.

La decisions adoptades per les comissions territorials de cooperació revestiran la forma d'acords, que seran certificats en acta i seran d'obligat compliment per a les administracions que els subscriguin i exigibles conforme al que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol.

El règim de les convocatòries i la secretaria serà el mateix que l'establert per a les conferències sectorials als articles 149 i 150, excepte la regla prevista sobre qui ha d'exercir les funcions de secretari, que es designarà segons el reglament intern de funcionament.

8. Relacions electròniques

Disposa l'article 155 de la LRJSP, que de conformitat amb el que es disposa a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desenvolupament, cada Administració haurà de facilitar l'accés de les altres administracions públiques a les dades relatives als interessats que tingui en el seu poder, i especificui les condicions, protocols i criteris funcionals o tècnics necessaris per accedir a aquestes dades amb les màximes garanties de seguretat, integritat i disponibilitat.

La disponibilitat d'aquestes dades estarà limitada estrictament a aquells que són requerits als interessats per les altres administracions per a la tramitació i resolució dels procediments i actuacions de la seva competència, d'acord amb la normativa reguladora.

L'Administració general de l'Estat, les administracions autonòmiques i les entitats locals han d'adoptar les mesures necessàries i incorporar als seus àmbits respectius les tecnologies precises per possibilitar la interconnexió de les seves xarxes amb la finalitat de crear una xarxa de comunicacions que interconnecti els sistemes d'informació de les administracions públiques i permeti l'intercanvi d'informació i serveis, així com la interconnexió amb les xarxes de les institucions de la Unió Europea i altres estats membres.